

Február 1.: MABAVISZ-vasárnap

400 éves a baptista világmisszió

1609-ben egy közel ötvenfős evangéliumi keresztyén csoport gyűlt össze Amszterdamban egy egyszerű pékség hátsó épületrészeiben, hogy nyilvános hitvallásukat követően bibliai keresztségben, azaz bemerítésben részesüljenek.

Közös látásra jutottak abban, hogy az államegyházba való beleszületés és a hit nélkül kiszolgáltatott csecsemőkeresztség ellentétben áll a Biblia üdvösségtanával, így az érvénytelen.

Azt is fölismerték, hogy az evangélium kétségtelenül újjászületésről tanít, amit a Szentlélek munkál az Isten ígését hittel elfogadó, hozzátérő, bűneit megbánó ember szívében.

Ezzel a bibliai állásfoglalásukkal a reformációt követően ők fogalmazták meg először hivatalosan az evangéliumi alapokon álló hitvalló egyház fogalmát, melynek a tagjai közé csak hitüket tettekben is megvalló Krisztuskövetők tartozhatnak.

Az 1609-ben Amszterdamban létrejött baptista csoport később visszatért Angliába, ahol felvette a „Bemerített Keresztyének Egyháza” nevet. Őket nevezték később leegyszerűsítve baptistáknak. *(Mészáros Kálmán egyházelnök írása a 8. oldalon.)*

Amszterdam: a mai Amstel Street 120 sz. (a korábbi Bakkerstraat), a bejárat mögött állt a Jan Munter tulajdonában lévő East India nevű pékség, az első baptisták összejöveteli helye.

Zárszámadások zajlanak épp a cégeknél, meg a gyülekezetekben, amikor a februári lap készül. A szerkesztő is átvizsgálja ilyenkor a kompjúterét, mit hagyjon meg a „közlésük elmaradt”-mappából és mi mehet a „szemétkosárba”. A tavalyi év fotói közül különös gonddal őrzöm a ballai férfikarról készült felvételt, és vártam is az alkalmat, hogy megmutassam. Sokféle üzenete van, mindenikről lehetne külön is szólni, például, hogy férfiak énekelnek, és a nők most hallgatnak, hogy a kórusban együtt van fiatal és idős, munkásemler és egyetemi tanár, végül pedig hogy épp egy alkalmas pillanatban sikerült elkattintani a gépet, ami a rengeteg használhatatlan kép viszonylatában már szinte kegyelem.

William V. Funderburk: Hegyen épült város c. szerzeményét énekelték tavaly az imaházat megnyitó ünnepségen (Király György vezényelt). A szöveg csodálatos, a ballai imaházhoz különösen pászol, hiszen az is hegyre épült, a februári evangélizációk idején pedig számos gyülekezet mottója lehetne. (Sz. L.)

Isten népe hegyen épült város legyen,

Ahol az eltévedt vándor honra lel!
Életét bőven ossza másnak, mint Betlehem,
És a megkötözött bűnöst oldja fel!

/: Áldásra vár, s fényre áhít a világ,
Égő lánggal törjük át az éjszakát,
Szívünk töltse szájalom,
bűnöst mentő irgalom,
Legyünk fény, béke háza,
mennysország! :/

Táplálékul adjunk életigét,
Mondjuk el, hogy Jézus bűnöst szabadít!
Az Úrnál minden űzött szívnek van menedék,
S az eltévedt lélek célba érkezik! Refr.

Krízishelyzetek

Az elmúlt fél év híradásaiban rengeteg szó esett a pénzügyi és az azt követő gazdasági válságról. Közismert, hogy a jelenség az USA-ból indult, ahol jó hírű bankok és lakáshitel intézetek mentek csődbe. A krízis ezután futótűzként terjedt el a világban. Úgy tűnik, ennek a hatása az idén országunkban is érezhető lesz, merthogy a szakértők több ezer(!) munkahely megszűnését jósolják.

Egy még veszélyesebb válság

Az említett tények mindannyiunkat megfontolásra készítenek. Amit azonnal tehetünk: fegyelmeztettebben dolgozni, takarékosabb életvitelre kapcsolni. És ha még úgy tűnik is, hogy sikeresen vesszük a kihívásokat, nem szabad elfeledkeznünk életünk lelki-szellemi oldaláról sem. Kelly Boggs, az amerikai Déli Baptisták neves újságírója az ünnepek előtt egy jegyzetében úgy fogalmazott, hogy a pénzügyi válságnál és a „három óriás” (*a három leghíresebb amerikai autógyár – szerk. megj.*) csőd közeli állapotánál is nagyobb krízis fenyegeti országát, mégpedig az emberek jellemének a válsága.

Ha körülnézünk, azt látjuk, hogy Isten népe között is házasságok futnak zátonyra, sok családban nagyon rossz a szülő-gyermek kapcsolat, nyugtalan időket élnek át a gyülekezetek. Vajon nem jelentenek a gazdaságinál is nagyobb veszélyt a morális válság jelei?

Okok és következmények

A legkiválóbb szakemberek cikkeznek az újságokban arról, hogy milyen okok folytán jutottak a világ dolgai idáig, amikor a szó szoros értelmében a bankokból elfogyott a pénz, és a gazdaság működéséhez nincs elegendő hitel.

Szomorú az is, amikor elvész a hívó ember hite, amikor már nem lehet rá számítani. Valamikor jól indult, szolgált, megbízható volt. Most olyasmit enged meg magának, amit évekkal azelőtt még ő is bűnnek tartott; amit valamikor másoknál elítélt, most a saját, vagy családtagjainak életében szó nélkül hagyja; már nem annyira fontos, hogy mit mond az Ige, inkább csak az, hogy miként vélekednek az emberek; másoknak meg tudja mondani mit és

hogyan tegyen, de saját hibáival, tévedéseivel nem foglalkozik; nem szolgál, csak kritizál; olyasmit vár el másoktól, amit ő kisujjával sem érint.

Sokszor „apróságok” is megrontják a kapcsolatainkat, mint például a „csak elszóltam magam”- helyzetek. Hányszor kell védekezniük a politikusoknak, mert durván elszólták magukat, mivel azt gondolták, hogy a mikrofonok már ki vannak kapcsolva (lásd elnökválasztási kampány az USA-ban 2008. őszén). C. S. Lewis író-filozófus mondta: „Ami kiszalad az emberből, mielőtt még ideje lenne felvenni az álarcot, az mutatja meg igazán, ki az illető.”

A modern idők kihívása az is, hogy a gyülekezet tagjainak élete egymástól mind jobban „elszigetelt” színtereken zajlik – különféle iskolákban és munkahelyeken. És az, hogy mind kevesebb-szer látjuk-halljuk egymást, jó táptalaja lehet a szabadosságnak. Erre a helyzetre illik a mondás: valakinek a karaktere legjobban azzal mutatható ki, hogy az illető mit és hogyan cselekedne, ha biztosan tudná, hogy tettei sohasem derülnek ki, azazhogy senki sem fogja megtudni az igazat.

Ha jól meggondoljuk, az ember viselkedését igazából egyedül ő maga tarthatja ellenőrzése alatt – az Ige és a Szentlélek segítségével.

Kiút a szellemi válságból

A jó hír az, hogy van kiút:

- Ha elismerem mindazt, amit Isten ígéje és Szentlelke elítél bennem és hozzá kiáltok segítségért.

- Ha megalázom magam, és megbánom mindazt, amit nem az Ige szerint tettem.

- Ha készsé válok felszámolni a múlt sok kis morális tévedését, ami romlott karakterhez vezetett és kész vagyok újat kezdeni.

- Ha életem mértékévé Isten ígését teszem, alárendelem magam a Szentlélek vezetésének.

- Ha szeretni fogom Istent és az ő népét – a gyülekezetet.

Lehet, ezek a változások nem fognak könnyen végbemenni, és nem egyik napról a másikra. De sikerülni fog:

- ha világosan látom annak szükségét, hogy dolgoznom kell jellemem formálásán – Istennel együtt, és igyekeznem kell jó szokások kialakításán
- ha kész vagyok mások segítségét is igénybe venni
- ha átláthatóvá teszem célkitűzéseimet testvéreim előtt és elszámoltathatóvá teszem magam

A jellemválság elkerülése

Hogyan lehetett volna elkerülni a pénzügyi világválságot? – Erre a kérdésre a közgazdászok is egymásnak ellentmondó elméleteket hangoztatnak. Talán abban általános a vélemény, hogy „a baj kicsiben kezdődött”, aztán „a pénz pénzt csinál” folyamat a mohó kapzsiságtól mind jobban felerősödött. És most nyilvánvaló lett, hogy „a rossz nem mehet büntetlenül a végtelenségig”.

Elkerülhetem-e, hogy jellemem válságba kerüljön? Úgy gondolom, hogy igen.

- Ezért ügyelek az aprónak és ártalmatlannak látszó hibákra.
- Tévedéseimért felvállalom a felelősséget.
- Igyekszem, hogy a lelki kárt, amit eljárásommal okoztam, helyrehozzam.
- A kis feladatokban is hűségre törekszem, hogy az Úr többre bízjon ezután.

Fizikai életünk válságai mintha csak arra intenének, hogy mennyire kell vigyáznunk a lelki-szellemi területeken. Ha sikerül megőrizni jellemünket, örömmel fogjuk látni áldott következményeit: mind mi, mind mások élvezni fogják annak gyümölcsseit.

Kiss Zoltán *lp. Sepsiszentgyörgy*

SZÖVETSÉGÜNK ALEGYSÉGEINEK TANÁCSKOZÁSA

Borongós napon, január 24-én gyülekeztünk Nagyváradon immár második alkalommal az ilyen tanácskozásra. Jelen volt elnökségünk nagy része és a különböző tevékenységi területek vezetői, illetve képviselői.

Kezdő imaáhitatunkat Bálint Pál, oktatási alelnök testvérünk irányította a Jn 17, 8-11 alapján. Egységért könyörgtünk, hogy egyféleképpen ismerjük meg Jézust, kölcsönösen tiszteljük egymást és jó biznysággal rendelkezünk kifele is.

Majd Gergely István, elnök testvérünk köszöntötte a megjelenteket és felvezette a tanácskozást. Kovács József főtitkár testvérünk a beszámolók mellett tevékenységi tervek készítését sürgette, hogy a várható eseményekhez proaktív módon viszonyulhassunk.

pályázásán a meglevő épület átalakítása érdekében.

Az ifjúsági szövetség új vezetői: Szabó László elnök és Deák Zsolt titkár testvér is felvázolta helyzetüket. A Mustármag ifjúsági lap részéről Gönczi Géza tördelő testvér feltárta, hogy új felelős szerkesztőt keresnek.

A Harmatcseppek gyermeklapot Dobai Réka felelős szerkesztő képviselte. A Bibliát kívánják mérceként alkalmazni az idén.

A Szeretet szövetségi lapunk helyzetét Szilágyi László szerkesztő testvér ismertette. Beszélt az oldalszám és a színes oldalak növeléséről.

Az Üdvözet szövetségi lapunkat Vass Gergely, felelős szerkesztő képviselte. Sajnos az idén még kevesebb a megrendelőinek száma.

elnök és Vékás Erzsébet testvér kapott szót. Az idén ősszel az alternatív gyógymódokat fogja ismertetni 6-8 helyszínen Dr. Kovács Ildikó, magyarországi elnök testvér.

Tovább fog nőni a Hargitai Tábor kényelmi foka mondta Borzási Gyula, igazgató testvér. Időnként megfelelő személyeket keresnek alkalmazásra.

Fotók a tanácskozákról, készítette Gönczi Géza

A bibliaiskolák témájában elhagzott az, hogy minden frissen megtértek valamilyen egyszerű bibliai nevelésben kellene részesülnie bemutatása után is.

Végül Gergely István elnök testvérünk több javaslatot is tett a baptista felekezet fennállása 400-ik évfordulójával kapcsolatban.

Találkozónk végén együtt ebédeltünk a teológiánk ebédlőjében. Teológia hallgatóink szolgáltak fel.

Jó volt ismét együtt lenni, egymást látni és hallani, az elhangzottakból épülni.

Vass Gergely

Dr. Pardi Atilla testvér, a szalárdi öregotthon alapítványának elnökeként szólalt meg. Hálás volt azért, hogy sikerült megnyerniük egy állami támogatást biztosító pályázatot. Ugyanakkor meghosszabbították az öregotthon akreditálását újabb 3 évvel. Komolyan dolgoznak az európai támogatás meg-

Tompson-féle segédeszközöket hozzáadva. Ugyancsak ő beszélt teológiánkról is, ahol a diákok gazdálkodni is tanulnak.

A VISZ-t Borzási Márta elnök testvér képviselte. Szándékoznak kiadni Kornya Mihály életét a gyermekeknek. A nőszövetség nevében Bálint Ibolya

Meghívó munka- kongresszusra

A Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége munkakongresszust tart a kolozsvári magyar baptista imaházban (Str. Cernavodă 14.) 2009. március 21-én, szombaton – kilenc órakor kezdünk, tekintettel a megbeszélni való témákra.

Kérjük a szövetséghez tartozó gyülekezeteket, hogy képviseltessék magukat a kongresszuson: 21-50 tag után 1 képviselő, 51-100 tag után 2 képviselő, 101-200 tag után 3 képviselő, 201-300 tag után 4 képviselő és minden megkezdett száz tag után még egy-egy képviselő. A missziós vagy leánygyülekezetek az anyagyülekezettel együtt vegyék számításba a tagok számát, és úgy küldjenek képviselőket.

Kérjük a küldötteket jelenjenek meg időben, hogy ezzel is elősegítsék a kongresszus munkálatait. Imádkozunk, hogy az Úr áldja meg tanácskozásunkat!

Gergely István elnök és Dr. Kovács József főtitkár

Missziómunkás beiktatása Gyergyószentmiklóson

Isten jóságából 2008. december 28. jeles nap volt a Gyergyószentmiklósi gyülekezet életében, de a székelyföldi missziókerület életében is. Több éve már annak, hogy id. Veress Ernő testvérünk kedves feleségével együtt Gyergyószentmiklóstra költöztek annak céljából, hogy az Úr valamiképpen megszólíthassa az ottani embereket.

Ez meg is történt, de ahogy egy alkalommal az Úr Jézus Krisztus mondta: „Az aratni való sok, de a munkás kevés”, ez igazzá lett a már megalakult Gyergyószentmiklósi gyülekezet életében is. A munka egyre több lett, és ezért a testvérek imádkoztak az aratás Urához, hogy Ő legyen az, aki aratót küld a munkába.

Isten meghallgatta a könyörgéseket, és válaszolt Novák Zsolt testvér és családja által. Kedves testvéreink, 2007. december 8-án költöztek Magyarországról Gyergyószentmiklóstra Isten akaratából, azért, hogy a helyi gyülekezetben, valamint Maroshévízen (Toplița) és Borszéken végezzék a missziómunkát. Időközben a missziókerület vezetősége felfigyelt testvérünk munkálkodására, és az Úr vezetése folytán eldöntésre került, hogy Novák Zsolt testvérünk hivatalosan is fel legyen avatva missziómunkássá, vagy másképpen mondva, misszionáriussá.

Eme örömnép alkalmából gyűltünk össze több helyről is: Székelyföldről, Bihar megyéből, Magyarországról és Szlovákiából, hogy szem- és fültanúi lehessünk kedves testvérünk felavatásának.

Az imaórán id. Máté Zoltán gyülekezeti vén (Székelymúzsna) testvér a 29. Zsoltár 1-4 versei, majd ifj. Veress Ernő lelkipásztor (Székelykeresztúr) testvér a Róm 5:1 alapján buzdított minden jelenvalót az imádságra. Ezután id. Veress Ernő lelkipásztor testvér szólt az összegyűltekhöz, majd Kelemen J. Sándor lelkipásztor (Marosvásárhely) vezetésével kezdődött az avatási istentisztelet.

A beiktató lelkipásztorok (balról jobbra): Kelemen Sándor, Kiss Zoltán, Veress Efraim, id. Veress Ernő, ifj. Veress Ernő, Tőtös János; középen Novák Zsolt missziómunkás

Először Kiss Zoltán lelkipásztor (Sepsiszentgyörgy) hirdette az igét a 2Móz 3:1-12 alapján: akit Isten szolgálatra hív, annak szembesülnie kell önmagával, az el kell jusson az Istennel való találkozás „hegyére”, annak Isten kijelenti Önmagát, azt a személyt bevonja az Ő nagy munkájába és annak a személynek engedelmeskedni kell Urának. Az igehirdetés befejeztével Novák Zsolt testvér mondta el röviden az életrajzát, amelyből megtudhattuk megtérésének és elhívásának történetét.

Testvérünk bizonyágátétele után az avatóbizottság tagjai: Tőtös János, id. Veress Ernő, Kiss Zoltán, ifj. Veress Ernő és Veress Efraim hitelvi kérdéseket intéztek avatandó testvérünk felé, amelyre nagyon tömören és őszintén felelt. Testvéreink kézrátétellel imádkoztak érte, miután a köszöntések sora következett. János Csaba kovásznai (ApCsel 16:9-10) és Simon András homoródszentmártoni (Kol 4:17) lelkipásztorok, valamint Fehér Tamás (2Tim 2:3) és Földes István (Jn 1:7) a magyarországi Életház-misszió munkatársai köszöntötték testvérünket.

A délelőtti alkalom befejezése után, együtt ebédelhetett a népes vendégsereg, és délután három órától folytatódott az ünnepély. A délutáni istentisztelet Novák Zsolt testvérünk igehirdetésével kezdődött (Kol 4:3-4). Ezt követően, bátorításul és buzdításul újabb köszöntések és bizonyágátételek hangzottak el, Svrakáné Zsuzsanna (Novák Zsolt édesanyja), Törökne Mészáros Erika, Lőrinczi Gyula, Kiss Judit és Tőtös János részéről.

Mind a délelőtti, mind a délutáni istentisztelet keretében a Sepsiszentgyörgyről és Csemátónból érkezett énekcsoport szolgálta az Urat énekekkel. Az alkalom zárásaként Veress Efraim testvér hirdette az igét a Mt 14:22-33 alapján: ha Jézus Krisztus van az életünk hajójában, akkor nyugodtan átmehetünk a túlsó partra. Jó volt együtt lenni, és együtt imádkozni kedves testvérünkkel az Úr kegyelméért. Kívánjuk, hogy Isten áldása legyen kedves felavatott testvérünk és családja életén, valamint szolgálatán és az egész Gyergyószentmiklósi gyülekezeten.

János Csaba lp. Kovászna

Imaházfelújítás és megnyitóünnepély Krasznahorváton

Beszélgetés Borzási Pál
krasznai lelkipásztorral

Borzási Pál: Egy hosszú lefolyású imaház-felújítási munka befejezését ünnepelték Krasznahorváton a baptista testvérek 2008. szeptember 12-én, péntek este. Mivel egy angliai keresztyén csoport is segédkezett tíz napon át a munkálatokban, és mivel ők már 13-án utaztak is haza, ezért volt rendhagyó, vagyis péntek este a megnyitóünnepély időpontja.

Olyankor, amikor a Zilahra beköltözött rokonok, vagy a helységből elszármazottak haza látogattak, a régi imaház kicsinek bizonyult. Evangélizációs estéken is hamar megtelt falubeliekkel, úgyhogy a gyülekezet tagjainak nem igen jutott már hely, ahova leüljenek. Mivel újat nem tudtak építeni, a bővítés mellett döntöttek. 2002-ben kezdték el a munkát, amit hat éven át folytattak, többnyire a saját erejükből. A közösség kicsi, és ez nekik nagy megerőltetést jelentett, lassabban is haladtak, de nagyon példásan adakoztak és dolgoztak. A régi, körülbelül 30 férőhelyes épületnek az egyik falát kivették és így a terem 60 férőhelyesre bővült. Aztán az imateremhez hozzáépítettek egy kicsi irodát és egy kazánházat. Az épület szigetelést, kívül-belül friss vakolatot és új festést kapott. Újítás még, hogy a padok helyett székeket tettünk be.

Próbáltam kutatni anyagi források után, és már-már úgy tűnt, hogy eredménytelenül. Egyszer egy lelkipásztori gyűlésen hangzott el ismertető az Erich és Rozmary Barrett testvérek által vezetett angliai csoportról, akik a történelmi Magyarország területén

dolgoznak. Én is jelentkeztem, hogy Horvátban elkelné a segítség. Májusban el is jöttek, felmérték az itteni, meg más települések szükségleteit, végül a horvátit választották – nagy örömünkre. A 15 fős csoport szeptember 4-12-ig dolgozott minden nap: az imaházat meszelték, csempét raktak le, lefestették az ablakokat, járdát öntöttek, és amit csak tudtak még megtettek.

Ezzel párhuzamosan angol órákat is tartottak az iskolában, sok gyereket és fiatalat vonzottak ezáltal. Erich Barrett testvér, aki egy tudós ember, vagy két este a kultúrotthonban előadást tartott az úrkutatásról – vetített képekkel –, és tanítást is a Bibliából. Úgyhogy szép misziót végeztek, aminek nagy híre lett. A polgármesteri hivatal szerint ilyen külföldi csoport még nem látogatta meg a községet.

Habár szokatlan időpontban, pénteki napon zajlott az imaház-menyitó ünnepség, azért sokan eljöttek. Este hat órakor kezdődött, amelyen részt vett szövetségünk elnöke, Gergely István lelkipásztor testvér, és a szövetség főtitkára, Kovács József lelkipásztor testvér is. Aztán Krasznáról jött egy énekcsoport, akik szolgáltak. Hívogattunk a faluban is, sokan voltak hallgatók, az új imaház megtelt, sőt kicsinek bizonyult. Eljött az iskola igazgatónője is, és méltatta a testvérek szolgálatát, hiszen jó fényt vetett a községre mind az angliai csoport ittléte, mind a helybeli testvérek munkálkodása. Az angol testvérek bizonságtételekkel szolgáltak. Az ünnepély elején Kovács József főtitkár tv. hirdetett ígét, a végén pedig Gergely István elnök testvér.

Krasznahorváti imaház és a megnyitóünnepély (lent). Fotók: Kulcsár Adina

A gyülekezetnek húsz-egynéhány tagja van. A gyülekezet elöljárója Sütő Árpád testvér, aki egyben szövetségünk pénztári ellenőre is. Boncikai Mihály és Cseke Márton testvérral végzik az igehirdetés szolgálatát, amikor a lelkipásztor nincs ott. A krasznahorváti gyülekezet a krasznai körzethez tartozó önálló gyülekezet. Havonta egyszer egy vasárnap délután kapnak lelkipásztori látogatást, amihez többnyire egy ifjúsági csoport is társul Krasznáról.

A gyülekezet elég régen alakult, úgy tudom, hogy közel 100 éves. Az egyik akadálya a misszióknak a község szétszórtsága, lényegében két faluból áll, ami mostanra már összenőtt és egyesítették, a másik pedig az, hogy fogynak a magyarok, kevés a munkalehetőség, a fiatalok igen-igen elmennek, vagy máshol keresnek munkát.

– *Hol van Krasznahorvát?*

– Ha valaki Krasznáról utazik Csúcsa felé, keresztül a dombokon, akkor az első község Kraszna után, csupán 3 km-re.

Az, hogy az imaház kibővült, lehetőséget biztosít evangélizációk szervezésére, és ösztönözhet a hívogatásra. Örülünk annak, hogy a történetek felhívták a községben lakók figyelmét gyülekezetünk életére. Azért imádkozunk, hogy legyen továbblépés. Az épület megújulása önmagában nem cél – ezt fontos szem előtt tartanunk – ez csak eszköz lehet, ahova hívjuk az embereket, ahol hallgathatják a megtérés evangéliumát.

(Az interjú október 18-án készült Szilágy-somlyón, a szilágysági női csendesnapon.)

Kérdezt: Szilágyi László

Emlékezés Cserepka Jánosra

1943-at írtak, amikor nagy várakozás és érdeklődés közepette **Cserepka János** testvér **Szilágyballára** érkezett.

Előzményként megemlítendő, hogy az akkor fennállásának 40. évéhez közeledő és aránylag gyorsan felnépeseződő helybeli baptista gyülekezethez tartozó gyermekeknek általános iskolai oktatása – felekezeti hovatartozásuk miatt – akadályokba ütközött.

Ebben a kritikus helyzetben a gyülekezet vezetősége az anyaországi baptista egyház vezetőségéhez fordult segítségért. Az egyház élén dr. Somogyi Imre testvér állt. Az iskolás gyermekek kérdése az egyház vezetőségének magas szinten történő beavatkozása nyomán hamarosan rendeződött. Azonban hitoktatóra és lelkipásztorra is szükség volt. Így hívta meg az egyház vezetőségének közvetítésével a ballai és kémeri gyülekezet (Kémeren szintén lelkipásztorra volt szükség) Cserepka János testvért.

Cserepka testvér hamar feltalálta magát új környezetében. A gyülekezetből való Szilágyi István testvérék fogadták otthonukba, ballai szolgálatának egész idején ott lakott a számára elkülönített szobában. A gyülekezet és a falu is nagyon hamar befogadta. Barátságos modora, együttérzése a nehézségbe, bajba jutottakkal, segítőkészsége, emberszeretete, de leginkább közvetlensége hamar megtette hatását. 1944. január 23-án történt ünnepélyes beiktatása a lelkipásztori szolgálatba.

A gyülekezet pásztorlása mellett lépten nyomon misszionáriusi elhívását bizonyította. Együttérző szíve a katonai kórházvonaton szerzett ismerettel és tapasztalattal társítva a leghatékonyabb eszköznek mutatkozott az emberek elérésében. Orvosi ellátás helyi viszonylatban alig volt (ami mégis, az túl drágán), így a faluban csaknem minden beteghez elhívták. Nyáron gyógynövényeket szedett, teregette, szárítgatta, azokból készített házi orvosságokat, teaféléket, de gyógyszereket is beszerzett és adott ahol szükségesnek látta. Egy zilahi orvossal jó kapcsolatot épített ki, aki tanácsokkal látta el.

Természetesen minden alkalmat megragadott a bizonyágtételre és imád-

kozásra. Az imádkozás volt a leghatékonyabb kezelési módszere. Gyülekeztünknek még ma is él olyan tagja, aki édesanyjával együtt akkor tért meg a faluból, amikor Cserepka testvér hozzájuk járt „orvosi ellátást” nyújtani.

Egyszer a gyülekezetből való fiatal lány betegágyához hívták, aki az akkor szinte gyógyíthatatlannak számító tüdőgyulladásban szenvedett. Mikor látta, hogy a betegség mennyire súlyos, segítségnyújtás nélkül eltűnt. Valamennyi idő után visszatért és a beteg állapota után érdeklődött. A családtagok

roppant szűke volt a ruhaféléknek. Csaknem mindenki háziszőtt, dúrva vászonruhában járt. Cserepka testvér is varratott egy ilyen „zsákruhát” magának, hogy legyen ő is olyan, mint a falubeliek.

Érzékenyen odafigyelt a családok helyzetére is. Ahonnan a munkaerőt a frontra vitték, oda önkéntesekből segítséget toborozott a mezei munkára. Kapálni, kaszálni és aratni is velük ment és dolgozott. Ilyenkor, egy-egy kis szünetben az ének, máskor meg a fűvös hangszerek hangja csendült fel.

A felvétel a ballai imaházban készült 1948. őszén (október- v. novemberben): a szószéken Cserepka János, előtte a két úrvacsora osztó diakonius id. Király József (balról) és Balla Sándor; a kép jobb oldalán az énekeltető Boda István.

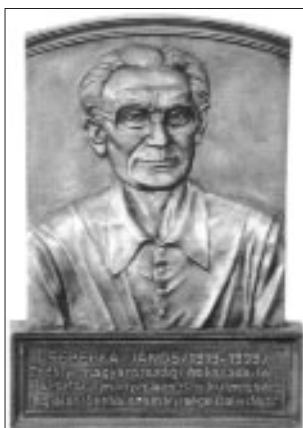
elmondták, hogy kevéssel azelőtt azt mondta a lány: mintha kézzel vették volna le róla a rosszullétet. A fordulat egybeesett azzal, amikor Cserepka testvér eltávozott és otthon térdre esve könyörgött a leány gyógyulásáért. Ez a testvérnő 85 évesen még ma is él.

Sajnos Cserepka Jánosnak is akadt ellensége, a falu bírása feljelentette, és egy távolabbi nagyközség orvosával házkutatást tartottak nála. A vád az volt, hogy varázslásféle módszerrel gyógyít és „csodagyógyszerek” után kutattak. Kevéske olajon kívül, amivel régi fajta fűvös hangszerét, tárogatóját kezelte, semmit sem találtak.

A tárogatójáról lévén szó elmondhatjuk, hogy alkonyat idején sokszor lakása tornácán, vagy a szembe levő domboldalon játszott a gyülekezeti énekeket. Ilyenkor mindenki tudta: Cserepka testvér tárogatózik. Szegény, háborús idők jártak akkor,

Egyik alkalommal negyedmagával kaszálásból jöttek hazafele szekéren. Az úton épp a falu bíróját találták felborult szénásszekérrel. A három „kaszás-kolléga” továbbhajtott, de Cserepka testvér leugrott a szekérről és villát fogott feladni a szénát. Hiába tiltakozott a bíró úr: „ne tessék, tiszteletes úr, mi majd megcsináljuk”, addig nem hagyta ott, amíg fel nem pakolták a szénát.

A még ma is élő tanúk elmondják, semmi pihenőt nem hagyott magának. Vasárnap délutánként is a falut járta, olykor még a kezdési időt is elnézte, miközben a gyülekezet énekelve várta. Falunk népes cigánytelepén (akkor még kevesebben voltak) ahol ma evangéliumi gyülekezet áll, ő kezdte az út-törést. Maradt is emlék róla. Amikor elmondta, hogy az Úr Jézus érettük is meghalt, a csendes válasz így hangzott: „jól tette”. Amikor meg a keresztfára gondolva azt kérdezte: tudjátok e milyen fán halt meg az Úr Jézus? Akkor

Cserepka János, a hírneves prédikátor és misszionárius – mindenki Jancsija, János bácsija – a Pest megyei Püspökszilágy kisközségben született 1919. február 4-én. Római katolikus család tizedik gyermeke volt.

Édesapja Cserepka János, édesanyja Behany Verona. Megtéréséről és elhívásáról a külmisziós szolgálatra így írt: Tizennégy évesen olvastam az Újszövetséget, a tékozló fiú történetét, és önmagamát ismer-tem meg benne. Tizennyolc éves

koromban ért a hívás az evangélium szolgálatára. 1936-ban Molnár Mária Tahiban beszámolt a manusi munkájáról. Gerjedezni kezdett a szívem, később más misszionáriusokat is meghallgattam, könyveiket olvastam, és csendes elhatározások születtek bennem. Sajnos a 2. világháború külmisziós szándékaimat reménytelenné tette. A középiskola után a Baptista Teológiai Szemináriumban voltam négy évig Budapesten. Katonai szolgálatom után Erdélyben a szilágyballai

körzet lelkipásztora voltam. 1948-tól 1956-ig Pesterzsébeten szolgáltam. 1956 őszén feleségül vettem dr. Ilonka Margit orvost, aki maga is külmisziós szolgálatra készült.”

Az '56-os forradalom is egyengette útjukat. A határ megnyitása lehetővé tette az ausztriai magyar menekülttáborok látogatását, ahol a lelkipásztor férj és az orvos feleség szolgálatot végzett. 1957. július 22-én Kanadába mentek, ahol hat éven keresztül a Torontói Magyar Baptista gyülekezet prédikátoraként szolgált.

Többszöri kérésükre a Kanadai Baptista Missziós Társaság Bolívia őserdejében élő indiánok közé küldte. Imaházakat, kórházakat építettek, hirdette az evangéliumot, s nagy szeretettel pásthorolta, segítette a kábítószeres korábbi rabjait, a különböző lelki és testi betegségekben szenvedő embertársait. Főbb állomásai: La Paz, a Titicaca-tó környéke, Chapare, Yacuiba és környéke. Nyugdíjazása után a kelownai (Kanada) Magyar Evangéliumi Közösség különböző felekezetű testvériségének hirdette az örömhírt.

* Cserepka János 1999. március 10-én hunyt el; a Békehírnökben akkor nekrológot Zágonyi Jenő levéltáros írt, ebből vettünk át részleteket.

Fotó: Budapesten, a baptista egyház központjában létesített Milleniumi Emlékpark 14 híres személyiséget ábrázoló 50X70 cm-es bronz dombormű sorozatban a Cserepka Jánosé a 11. helyen látható.

(A dombormű fényképe Dr. Almási Mihály *Ezredfordulók* c. könyvéből.)

egy idős bácsi szerénykedve szólalt meg: „cserefán vagy tölgyfán, de biztosan nem tudom”...

Rengeteget gyalogolt. Kémerre többnyire gyalog ment és a környező falvak kisebb gyülekezeteit is gyalog látogatta, olykor pengetős vagy fűvőszeneke kíséretében. Vendégszolgálatra is sokféle meghívták, temetési szolgálatait hallgatni pedig özönlött a falu népe. Közreműködésével jött Budapest-ről Ballára Páth Géza testvér pengetős zenekart alapítani. Sajnos ez rövid ideig működhetett, mert a fiukat háborúba vitték, de a gyülekezet zenei életére nézve az a munka nem volt hiábavaló.

Ugyancsak az ő szolgálati ideje alatt bővítették a téglalap alakú imaházat T-alakú, háromkarzatos teremmé, mert a régít kinőtte a gyülekezet. 1946-47 voltak az építkezés éve, háború utáni nehéz évek. Cserepka testvér buzdította, lelkesítette a gyülekezetet munkára, adakozásra. Akik Ballán jártak, látásból ismerik a 10-12 mázsányi, fejszével faragható helyi termésköveket. Ilyen kőből építették akkortájt a házak alapjait. Ebből Cserepka testvér is kifaragott egyet. Az imaházat 400 férőhelyesre bővítették, új bútorzattal is ellátták, mindezt rekordidő alatt, és 1947-ben ünnepélyesen meg is nyitották.

Ekkortájt szervezték újjá az erdélyi Magyar Baptista Konvenciót, megalakult a Szilágysági Hitközség, valamint a Szilágysági Ifjúsági Szövetség is, amelynek elnökévé Cserepka Jánost választották. 1946 tavaszán a ballai erdő

melletti legelőn nagyméretű ifjúsági konferenciát szervezett és irányított, augusztusban pedig úttörő munkát kezdett Vervölgy, Nagymon, Kisdoba és Nagydoba falvakban.

A lelki munkát végig komolyan és hatékonyan végezte. Szomorkodott a közöny miatt, fájlalta a megtéretlenséget. Egy alkalommal a leánykőr a gyülekezeti összejövetel előtt tartotta foglalkozását. Miután énekeltek, igével foglalkoztak, imádkoztak, könnyelműsködve elkezdtek játszani. Ekkor előttük termett Cserepka testvér, aki a karzaton megbújva figyelte az egészet, és sírva szólalt meg: „Lányok! Hát még ti is így viselkedtek?”

Igehirdetése, ébredési jellegűek voltak. Bűnbánatot, megtérést, megújulást prédikált és sokat imádkozott is érte. Készítette az útját annak az ébredésnek, ami jött is majd a maga idejében.

1948. őszén a hatóság váratlanul fel-szólította, hogy magyar állampolgárságára való tekintettel záros határidőn belül hagyja el Romániát. Elérkezett az utolsó ballai vasárnap este. Sírva búcsúzott a zokogva-síró gyülekezetétől és a falu népétől (sokan eljöttek kívülről is), Istennek áldott embere. Aztán hamarosan indult hosszú útjára, hogy a forradalomtól vérzivataros Budapesten, a befogadó és kiküldő Kanadán, a bolíviai őserdők úttalan útjain át végül is – a nehéz, de az Úrral mégis szép és áldott életútja végén – az örök hazába, hű Megváltójához érjen, akiért a szíve forrón dobogott egész életén át.

Balláról való eltávozása után még néhány alkalommal meglátogatta a gyülekezetet. Ezek közül 1956 virágvasárnapja volt a legnevezetesebb, amikor a gyülekezet örömmel köszöntötte jegyesével, dr. Ilonka Margitával, akiben az Úr egy finomlelkű, hívó, a misszióért égő szívű feleséggel ajándékozta meg.

Később a Bolíviából érkező beszámolókat rendszeresen felolvasták a gyülekezetben és imádkoztak értük.

Sok év múlva ismét látogatóba jöttek. „Nézd csak Margitkám – mondta a falu melletti domboldalra mutatva – az én gyülekezetem nagyrésze már ott van a Rákóczy oldalon!” (ott van a gyülekezet temetőjé). Valóban, gyülekezetének nagy része előrement már, mint ő maga is. Néhányan, akik még élnek, hálás szívvel éltetik emlékét, amiről meggyőződhettem e sorok tartalma után kutatva. Az ifjabb és idősebb nemzedék számára az ő emlékét éltetni hivatott e szerény beszámoló is.

A Cserepka testvér élete annak a Megváltónak a nevét emeli magasra, aki törekény, de odaszánt életű embereket nagy dolgokra tud felhasználni. Példája ma is odaszánásra és szolgálatra serkent mindnyájunkat.

Születésének kilencvenedik évfordulója alkalmából lélekben mi is csatlakozunk magyarországi, északamerikai, valamint bolíviai testvéreinkhez és velük együtt az ige szavával mondjuk: „Az igazak emlékezete áldott” (Péld 10:7a).

Király Tibor lp., Szilágyballa

400 éves a baptista világmisszió

1609-ben egy közel ötvenfős evangéliumi keresztyén csoport gyűlt össze Amszterdamban egy egyszerű pékség hátsó épületrészében, hogy nyilvános hitvallásukat követően bibliai keresztségben, azaz bemerítésben részesüljenek. Ez az Amszterdamban létrejött hithű közösség eredetileg Angliából menekült Hollandiába az ottani kegyetlen vallásüldözés elől. Abban az időben ugyanis halásos veszedelem fenyegette azokat a hívőket, akik az államegyházból kilépve mertek önállóan gondolkodni és elmélkedni a biblia igazságai fölött.

John Smith és Thomas Helwys

Ezek az egyre szaporodó önálló biblia-tanulmányozó közösségek hittek az intézményes egyházak és felekezetek határai fölött létező láthatatlan Krisztus-test oszthatatlan egységében, amit a különböző korszakokban a Szentlélek újít meg és mozgósít a Krisztustól kapott misszióparancs teljesítésében. Ez az Amszterdamban menedéket kereső angol anyanyelvű csoport egy anabaptista háttérű mennonita közösséggel és tanítással került kapcsolatba. Első vezetőjük John Smith – a korábban Cambridge-i egyetemen végzett anglikán lelkipásztor – irányításával, majd utódja Thomas Helwys ügyvéd, aki Hitelvek címen az első baptista hitvallás szövegét állította össze – kezdeményezésére nagy buzgósággal kutatták az írásokat és imádkoztak együtt azért, hogy a felismert igazságokat képesek legyenek megvalósítani.

Közös látásra jutottak abban,

hogy az államegyházba való beleszületés és a hit nélkül kiszolgáltatott csecsemőkereszttség ellentétben áll a Biblia üdvösségtanával, így az érvénytelen. Teológiailag helytelennek tartották azt a gyakorlatot, hogy az állam által preferált népegyházak az ószövetségi körülmetélés jogfolytonosságát látták a csecsemők fejleöntéses kereszttségében, valamint azt a hamis elképzelést, miszerint a vallásos tradíciókba való testi beleszületés alapja lehetne az egyháztagságnak. Elutasították a megtérés nélkül kiszolgáltatott, tudatlan és hitre képtelen

Baptista gyülekezet a 17. sz. elejéről.

Thomas Helwys 1612-ben publikált deklarációjának egy oldala

csecsemők fejének vízzel való lelocsolását, amit a szent cselekmény kicsúfolásának tekintettek.

Azt is fölismerték,

hogy az evangélium kétségtelenül újjászületésről tanít, amit a Szentlélek munkál az Isten igéjét hittel elfogadó, hozzátérő, bűneit megbánó ember szívében. Ez által lehet a benne hívő Isten gyermekévé és népének hitvalló tagjává, Isten Országának részesévé. Ebbe az új életszakaszba a Krisztus halálára, eltemetésére és feltámadására emlékeztető és azzal azonosuló hitvalló aláírás által léphet a hívő ember. Erre Jézus mutatott személyes példát a Jordán vizében és adott

parancsot tanítványainak feltámadása után. Nem mintha az üdvösség emberi teljesítmény eredménye volna, hisz a vízbe való bemerítést a Szentlélekbe való bemerítésnek kell követnie, amit Krisztus visz végbe a neki engedelmes keresztyén életében.

A hitvalló egyház

Ezzel a bibliai állásfoglalásukkal a reformációt követően ők fogalmazták meg először hivatalosan az evangéliumi alapokon álló hitvalló egyház fogalmát, melynek a tagjai közé csak hitüket tettekben is megvalló Krisztuskövetők tartozhatnak. E sarkalatos hittételük miatt úgy az állami hatóságok, mint a felsőbbség támogatását élvező népegyházak képviselői kegyetlen üldözésben és diszkriminációban részesítették a hitvalló egyházakat és közösségeket, köztük a baptistákat is az elmúlt évszázadok alatt. Így lettek a baptisták a lelkiismereti és vallásszabadság következetes és bátor zászlóvivői történelmük során, már a kezdet kezdetétől mind a mai napig.

„Bemerített Keresztyének Egyháza”

Az 1609-ben Amszterdamban létrejött, letisztult bibliai látással és hitvallással bíró baptista csoport később visszatért Angliába, ahol felvette a „Bemerített Keresztyének Egyháza” nevet. Őket nevezték később leegyszerűsítve baptistáknak, akik először a fővárosban, Londonban hoztak létre egy jelentős missziói központot és később gyülekezeteket, majd innen terjedt szét a következő évszázadokban bibliai mozgalmuk és tanításuk szerte Angliában és Amerikában. A tengerentúlról tért vissza a baptista misszió bizonyos fáziskéséssel ismét az európai kontinensre Johan Gerhard Oncken ugartörő munkája nyomán. Egyébként 2009-ben ünnepeljük a 175 évvel ezelőtt bemerítkezett Oncken Hamburgból elindított, nemzeti határokat átívelő, misszionáriusokat bibliaterjesztés céljával szétküldő mozgalmának kontinentális kiteljesedését.

Nem előzmény nélküli

Így jutott el bátor hírnökök által a Kárpátok ölelte magyar haza népeihez is a megtérésre, hitvalló bemerítésre, újjászületésre és megszentelt életre felszólító evangélium üzenete.

Néhány ez évben eddig tervezett ünnepi esemény

- Február 1-én, a Világszövetségi Vasárnap keretében emlékezünk meg a 400 éves baptista világmiszió elindulásáról a Budapest-Újpesti Gyülekezetben.
- Május 15 péntek - 16 szombat: Összmagyar Missziós Konferenciát tervezünk Békésen határon inneni és azon túli előadókkal és résztvevőkkel.
- Július 24-26. között a hollandiai Amsterdam több ezer ülőhelyes előadocsarnoka lesz a baptista világmozgalom központi rendezvényének helyszíne.
- Augusztus 20-a hetében Baptista Zenei Fesztivált tervezünk Budapesten a Benczúr utcai Baptista Székház udvarán.
- A fesztivál záró ünnepségét augusztus 23-án vasárnap, a baptisták Sion hegyén, Tahi Táborunkban szeretnénk megtartani.
- Előre láthatóan November 2-4. között Összmagyar Lelkipásztor-házaspáros találkozót tervezünk a magyar-román határ mentén, Nagyvárad-Félix fürdő, vagy Hajdúszoboszló környékén. *(Az időpont még változhat!)*
- 2010. február 7-én vasárnap a jubileumi év záró ünnepségét Erdélyben tervezzük, valamelyik Kornya Mihály által alapította gyülekezetben.
- Ezen kívül alternatív programokat szeretnénk szervezni a Felvidéken, elsősorban Krasznahorka környékén. Fischer András anabaptista evangélista ugyanis 1529 tavaszán, azaz 480 évvel ezelőtt kezdte meg Felvidéki missziómunkáját.
- Erdélyben minden missziókerületében terveznek egy jubileumi ünnepséget, sőt szövetségük alegységeit is arra kéri, hogy a maguk köreiben szervezzenek hasonló alkalmakat.
- Kárpátalján Beregszász, Munkács vagy Ungvár jöhetne számításba egy evangelizálással összekötött megemlékezésre.
- Vajdaságban, Újvidéken szeretnénk egy ünnepi alkalmat tartani, az ottani baptista gyülekezetben, illetve a teológián, ugyanis Meyer Henrik itt indította el a baptista missziót a Délvidéken és tartotta az első bemerítést a Dunában.
- Amerikai testvéreink talán Clevelandban terveznek egy megemlékezést a jubileumi év kapcsán. Szeretnénk, ha az említett határon túli alkalmakon a területileg illetékes (szlovák, ukrán, román, szerb, amerikai) baptista vezetők is velünk együtt ünnepelnének.

(A tervezett programok még változhatnak és bővíülhetnek!)

Magyarországon nem volt előzmény nélküli a baptista tanítás elterjedése. A bemerítő mozgalom előhírnökeiként tartjuk ugyanis nyilván a reformáció idején Európa-szerte üldözött, hitvalló keresztséget gyakorló anabaptistákat, akik közül sokan lettek vértanúvá a felismert bibliai igazságokhoz való következetes ragaszkodásuk miatt. Menekülésük során nyertek többek között hazánk területén átmeneti védelmet és letelepedési lehetőséget többségében a Felvidéken és Erdélyben. Sőt, a bibliai vagyonszövetségben élő, hitükhöz ragaszkodó anabaptisták ipartörténeti hagyatékeként tartjuk számon az ugyancsak 1609-ből (!), és azt követő évtizedekből származó habán kerámiák változatos és sokszínű tárgyi emlékeit.

Adjunk hálát!

A 400 éves jubileumi évforduló alkalmat adhat számunkra késői utódoknak, hogy közösen adjunk hálát odaszánt életű hitelődeinkért, akiknek Isten adott látást és lelki erőt arra, hogy elkötelezzék magukat a

A habán kerámiákat készítő anabaptisták egyik legkorábbi tárgyi emléke a képen látható ónmázás fajansz víztartó 1609-ből. (Papp Szabolcs, Békehírnök)

Krisztus evangéliumának bátor hirdetésére hazánkban, szerte Európában és a nagyvilágban. Hálát adhatunk azért is, hogy megáldotta baptista népét az elmúlt küzdelmes négy évszázadban és adott lélekben és számban gyarapodást, melynek következtében – a lelkigondozottakkal együtt – mintegy 110 millió hívő testvérünkkel együtt emlékezhetünk szerte a világon Isten megtartó kegyelmére.

Kapcsolódjunk be,

mi magyar baptisták is, e világot átfogó jubileumi ünnepségsorozatba. Erről a jelentős eseményről az év során nemcsak hazánkban, de a határon túl, sőt a tengeren túl is, több helyszínen és változatos programok keretében szeretnénk megemlékezni. Isten áldása kíséresse baptista népe további missziómunkáját itt a Kárpát-medencében és szerte a világban!

Mészáros Kálmán

egyházelnök, Mo.

Szelídség – minden nőnek jól áll

Nők csendesnapja, Csendes Nők Napja, Napok Csendes Nők számára- játszadózom a szavakkal, és már érzem is a hargitai tavaszi szellőt, az asszonyoktól zibongó udvart s hallok az éneket: „Magdalai Mária, Jézus közelében, hét ördögöt messze űző gyógygyerőterében, Johanna és Zsuzsanna, Jézus nyomdokában hét határon túl is érő örömhír nyomában”.

Már tizenkilenc éve minden tavasszal eljön a női csendesnap. Milyen év is volna, ha nem gyűlhetnénk egybe, ha nem zengnének újra fel női szólamokon a szívünk mélyéből jövő énekek, ha nem hangozhatnak el a könnyes bizonyágtételek, spontán fórumok és jól megszerkesztett tanítások?

Reméljük, Urunk megadja, hogy átéljük az idén is jelenlétét a hargitai egyedi asszony-gyülekezetben.

Néhány éve már a tavaszi csendesnapok témáját nyáron és ősszel megismételtük missziókerületekben és az elmaradhatatlan, különleges hangulatú ákosi roma női konferenciákon.

Az idén másként lesz. Tavasszal jellemünkre szeretnénk fókuszolni, ősszel egészségünkre.

Ősszel több gyülekezetben szeretnénk tartani egy napos női alkalmakat, amikor hívó orvosnők, orvosok szólnak hozzánk az alternatív gyógymódokról, illetve egyéb közegészségügyi témákról, amelyek minden nőt érdekelnek akár saját, akár szerettei érdekében. Ezt az is indokolja, hogy általában a családokban a nőkre hárul a feladat, hogy férjeiket, fiaikat figyelmeztessék: „Drágám, bevetted a gyógyszert?” Ezeket az alkalmakat missziókerületenként szervezzük, és idejében közhírré tesszük.

A tavaszi női csendesnapokról:

Téma: Szelídség – minden nőnek jól áll
Időpont: május 22-24,

részvételi díj: 70 RON (kedvezményesen)

Jelentkezés: Kiss Zoltánné Jutka

0749-271472 btf.

0367-408066 RDS

jkiss69@gmail.com

Bálint Pálné Ibolya

Csendesnap, Somlyó, '08. okt. 18.

Kedves nőtestvéreim! Hálásak vagyunk azért, hogy 2008. november 3-án, a Baptista Nők Világimanapján, nemcsak szavainkkal fejeztük ki azt, hogy „új szemekkel látjuk Isten gondviselését”, hanem adományainkkal is hozzájárulhattunk hátrányos helyzetű testvérnőink megsegítéséhez. Az alábbi gyülekezetek juttatták el adományukat a Nőszövetség pénztárosához:

Imanapi gyűjtés: Biharpüspöki körzet - 763 lej; Nagyvárad 1. sz. Gyül. - 520 lej; Nagyvárad Betlehem Gyül. - 475 lej; Szilágybagosi Gyül. - 380 lej; Diószegi Gyül. - 115 lej; Szalontai körzet - 200 lej; Széplaki Gyül. - 150 lej; Zilahi Gyül. 300 lej; Magyarmetei Gyül. - 155 lej; Nagyalui Gyül. - 130 lej; Kovásznai körzet - 50 lej; Szilágyszentkirályi Gyül. - 270 lej; Ardói Gyül. - 20 lej; Szatmárnémeti Gyül. - 750 lej; Sepsiszentgyörgyi körzet - 463 lej; Érmihályfalvai Gyül. - 266 lej; Lupényi Gyül. - 100 lej; Nagyvárad Rogériuszi Gyül. - 170 lej; Zerindi Gyül. - 70 lej; Bihari és Paptamási Gyül. - 230 lej; Belényesi körzet - 750 lej; Fugyi Gyül. - 130 lej; Margittai Gyül. - 250 lej; Nagybányai Gyül. - 280 lej; Arad Belvárosi Gyül. - 200 lej; Marosvásárhelyi Gyül. - 120 lej; Kémeri Gyül. - 550 lej; Szilágysomlyói Gyül. - 200 lej; Avasújvárosi Gyül. - 76 lej; Kőszegremetei Gyül. - 85 lej; Szilágyperecseni Gyül. - 700 lej; Varsolci Gyül. - 110 lej; Brassói Gyül. - 133 lej; Hétfalusi körzet - 60 lej; Székelyudvarhelyi Gyül. - 110 lej; Ürmösi Gyül. - 90 lej; Ippi Gyül. - 100 lej; Kolozsvári Gyül. - 250 lej; Homoródszentmártoni Gyül. - 150 lej, Érszőlős - 65 lej.

Adományok a Nőszövetség részére 2008-ban: Marry Chambers (USA) - 200 USD, Szilágybagosi Női Kör - 200 lej, Szilágysomlyói Női Kör - 100 lej, Németországi nőtestvérek - 1800 Euro (a Roma Női Konferencia finanszírozására).

Hisszük, hogy a „mi imádságaink és alamizsnáink emlékeztetőül feljutottak Isten elé”. Isten áldását kívánjuk életetekre!

A Nőszövetség pénztárosa: **Szilágyi Borbála** (Tel. 0749-271789)

A szelídség ellentéte a vadság. Talán egy nő sem szeretné, ha ezt a jelzőt tennék neve mellé. „A ti szelídségetek legyen ismert minden ember előtt” – mondja nekünk Pál apostol.

Emlékszünk ugye gyermekkorunk történetére, melyben Antoine de Saint-Exupéry egyszerű szelídítési módszert ad a kis róka szájába.

„A róka elhallgatott, és sokáig nézte a kis herceget.

– Légy szíves, szelídíts meg! – mondta.

– Kész örömet – mondta a kis herceg –, de nem nagyon érek rá. Barátokat kell találnom, és annyi mindent meg kell ismernem!

– Az ember csak azt ismeri meg igazán, amit megszelídít – mondta a róka. – Az emberek nem érnek rá, hogy bármit is megismerjenek. Csupa kész holmit vásárolnak a kereskedőknél. De mivel barátkereskedők nem léteznek, az embereknek nincsenek is barátaik. Ha azt akarod, hogy barátod legyen, szelídíts meg engem.

– Jó, jó, de hogyan? – kérdezte a kis herceg.

– Sok-sok türelem kell hozzá – felelte a róka. – Először leülsz szép, tisztos távolba tőlem, úgy, ott a fűben. Én majd a szemem sarkából nézlek, te pedig nem szólsz semmit. A beszéd csak félreértések forrása. De minden áldott nap egy kicsit közelebb ülhetsz.”

Várjuk mindazokat, akik egy kicsit közelebb akarnak ülni Megváltónkhoz, aki a leginkább szelíd és alázatos volt. Reméljük, szelídebb feleségként, édesanyaként tudunk hazatérni nagy örömmel. **B.I.**

Mottó

Mike József
(2008.05.22)

Péld. 24 : 3 - 4

LEZÁRÁS

Orgonakiséret

Dalszerkezet:

Előjáték: [] [] [] []

I. Unisono: orgonával, ismétlés nélkül a lezárásig.

II. Kánon - 2 szólamra:

Az 1. csoport kezd - mikor az 1. sor végére érnek, belép a 2. csoport, majd az orgona.

- az 1. csoport legalább 2-szer ismételi, de lehet tetszés szerint, 3-4-szer is. Ezután a LEZÁRÁS következik, **unisono**-ban.

- a 2. csoport az 1. sor végétől ugrik a LEZÁRÁS - ra.

Utoljára a Coda - együtt (3 sz.-ral)

Női Csendesnapok

(2008-ban a csendesnapokon énekelték a nőtestvérek a fenti igei mottót.)

Kottagrafika: Somkócs Béla - Zilah, 2008

Bemerítés Diószegen

Örömmünnepe volt a diószegi gyülekezetnek és körzetnek 2008. szeptember 7-én, amikor három fehérruhás tett vallomást hitéről a bemerítés vizében. Ünnepi igehirdetéssel Papp László berettyószéplaki lelkipásztor szolgált a Mt 3,13-17 alapján. Áldott és világos tanítást kaphattunk a bemerítésről; feltárta annak előzményeit, jelentőségét, és beszélt arról, hogy Istennek odaszánt, szolgáló élet kell kövesse ezt a lépést. A bemerítést Fazakas György helybeli lelkipásztor végezte. A fehérruhások közül id. Török Andor és Tóth Andrea a diószegi, Vencel Erika a főlegyházi gyülekezet tagja lett. A képen balról jobbra láthatók: Papp László, id. Zsisku Lajos, id. Török Andor, Tóth Andrea, Vencel Erika, Fazakas György. Az Úr adjon nekik gyarapodó lelki életet! **F.Gy.**

ARANYMENYEGZŐK

Melbourne, Ausztrália

1958. december 3-án két fiatal szív elindult egy közös úton. Akkor még nem sejtették, hogy mi vár rájuk, milyen örömszórakozásokon és nehézségeken kell átmenjenek, csak egyet tudtak: Isten egymásnak rendelte őket, velük van és vezeti életüket. Visszatekintve az eltelt időre úgy tűnik, mintha csak tegnap történt volna, amikor **Irimiás Julianna** és **Balla Ferenc** „igen”-jükkkel Isten

színe előtt fogadást tettek és kérték az Ő áldását házasságukra.

Az eltelt idő alatt buzgón szolgálták testvéreink az Urat a Nagyvárad 1. sz., és a Melbourne Magyar Baptista Gyülekezetben.

E mérföldkőnél most megállva felszáll szívükből a hála és dicsőítjük mennyei Atyánkat az ő szeretetért, megtartó kegyelméért, hogy testvéreinknek megadta ezt az öröm- és hálaünnepet. Megköszönjük Atyánk gondviselését, a sok testi és lelki áldást, amellyel körülvette testvéreinket. Kérjük Istent, adjon nekik erőt és egészséget, hogy örömszórakozások között buzgón tudják továbbra is szolgálni Istenünket velünk együtt. **iff. Balla Ferenc és családja**

Hegyközsáldobágy

Örömmel és hálas szívvel ünnepeltük 2008. október 26-án Hegyközsáldobágyon **Kiss Sándor** és felesége **Irma** 50. házassági évfordulóját.

Délben a családban, délután pedig a „nagy családban” a gyülekezetben emlékeztünk meg a hosszú útról, amelyen az Úr vezette és oltalmazta testvéreinket. Költemények, énekek, jókívánságok hangoztak el testvéreink felé. Igei üzenettel Papp Dezső helyi lelkipásztor szolgált a Mt 11,28-30 alapján. Hálat adtunk az elmúlt évekért, és kértük Istenünket, hogy adja meg testvéreink vágyát, hogy egész házuk népével együtt szolgálják az Urat. Istenünk áldása legyen továbbra is a Kiss házaspáron. **Papp Dezsőné Margitka**

Szatmárnémeti

2008. december 26-án ünnepelte **Kui Ferenc** és **Ilonka** házasságuk 50 éves évfordulóját. A családi ünnepen részt vett három gyermekük, 10 unokájuk és a gyülekezet lelkipásztorai. Vékás Zoltán lp. a 3Móz 25:9/b-10/a, Zsolt 40,6 és a Fil 1:9-10 alapján köszöntötte testvéreinket, hangsúlyozva: kürtöljék szét az Isten csodáit, amit együtt átéltek, tanulsággul a következő nemzedéknek. Ahogy az idő telik észleljék, hogy még inkább rá vannak utalva, hogy segítsék egymást kölcsönösen, segítsék egymást az Úrhoz közelebb, mind közelebb. Szűcs Sándor lp. a Fil 1:21-23 és Fil 4:10-13 alapján köszöntötte testvéreinket, kiemelve a megelégedett élet áldását, majd imádságban hálat adtunk a megtett útnak. Testvéreink felelevenítettek egy-egy pillanat képet az elmúlt évtizedekből. Sok nehézséget átéltek, de mindig megtapasztalták Urunk gondviselését a félévszázad alatt. Kívánjuk, mennyei Atyánk áldása, kegyelme nyugodjon életükön továbbra is. **Vékás Erzsike**

Táborozás a Hargitán 2009-ben

Kedves gyerekek, fiatalok és szülők!

Ismertetni szeretném veletek a Hargita Keresztyén Tábor 2009-es év táborozási programját:

- június 15-23: 1. gyerekhét (7-14 évesek)
- június 25-júli. 3: 2. gyerekhét (7-14 évesek)
- július 6-14: 3. gyerekhét (7-14 évesek)
- július 16-24: tinihét (13-15 évesek)
- július 27-aug. 4: 1. ifihét (15 éven felüliek)
- augusztus 6-14: 2. ifihét Zene7 (14 éven felüliek)
- augusztus 17-25: 3. ifihét (15 éven felüliek)

A helyek száma minden táborozási héten 120. A táborozás vacsorával kezdődik, és reggelivel ér véget. A táborozási díj 300 RON személyenként. A hátrányos anyagi helyzetű gyerekek és fiatalok a következő támogatások közül választhatnak:

130 RON támogatást igényelhetnek a nagyon hátrányos anyagi helyzetű táborozók (részükre a táborozási díj 170 RON)

80 RON támogatást igényelhetnek a hátrányos anyagi helyzetű táborozók (részükre a táborozási díj 220 RON).

A kedvezményt csak azok a gyermekek és fiatalok vehetik igénybe, akik az alábbi feltételek valamelyikének eleget tesznek:

- nagy családok gyerekei (3 vagy több gyerekes családok)
- egyedülálló szülők gyerekei
- állami gondozásban élő gyerekek és fiatalok
- olyan családok gyerekei, ahol az egy főre eső jövedelem nem haladja meg az 600 RON-t (beszámítva mindenfajta jövedelmet – a nem hivatalosat is). A támogatást írásban kell kérvényezni a támogatást kérvényező űrlap pontos kitöltésével. A kérvényt a helyi gyülekezet lelkipásztorának vagy elöljárójának kell

láttamoznia. Jelentkezéskor kérünk 50 RON/f előleget kifizetni. Az előleg névre szóló és csak abban az esetben adjuk vissza, ha a jelentkező elfogadható okból nem tud eljönni táborozni.

Minden táborozó számára a családi orvosnak pontosan ki kell töltenie a jelentkezési laphoz mellékelte orvosi igazolási űrlapot (védőoltások listájával együtt). A táborozási hét kezdetekor a kitöltött űrlapot a táborozónak át kell adnia a Táborban tartózkodó egészségügyi kádernek.

A gyerek- és tinihetek alkalmával minden tíz táborozó után a Tábor fedezi egy tanító táborozási költségét. Az ifjúsági heteken minden 12 fiatal után egy ifjúsági munkás táborozási költségét fedezi a Tábor. A tanítók és ifjúsági munkások útiköltségének visszafizetését a Tábor nem vállalja. Kérjük, hogy az útiköltséget a gyülekezetek fedezzék, ahonnan a tanítók vagy ifjúsági munkások jönnek.

Minden gyülekezet lelkipásztorának rendelkezésére bocsátjuk a jelentkezés és támogatás igényléséhez szükséges, illetve a családi orvos által kitöltendő űrlapot. Az űrlapokat szabadon lehet fénymásolni, és le lehet tölteni a tábor honlapjáról (<http://www.hargitacamp.ro>) illetve igényelhetők a Szövetség székhelyén és a Tábor igazgatójának elérhetőségein is.

A jelentkezési lapot, az előleget és a támogatást igénylő űrlapot a következő címre kell elküldeni:

Hargita Keresztyén Tábor
Borzási Gyula, igazgató
Şos. Ciucului, Km 106
535800 Vlăhiţa, Jud. Harghita
Mobil: 0749 271008
E-mail: borzasi@hargitacamp.ro

Szeretettel várlak a Táborba,
Borzási Gyula, igazgató

Munkalehetőség

a Hargita Keresztyén Táborban 2009. nyarán

A nyári szünidő idején szezonmunkásokat alkalmazunk konyhai, takarítói, mezei és építkezési munkára. Erre az időszakra és ezekre a munkákra elsősorban 16. életévüket már betöltött lányok és fiúk jelentkezését várjuk. A Tábor személyzetének teljes ellátást és méltányos fizetést biztosítunk. Jelentkezéskor kérjük a helyi gyülekezet lelkipásztorának vagy gyülekezeti elöljárójának ajánlását mellékelni. Jelentkezni a köv. címen lehet:

Hargita Keresztyén Tábor
Borzási Gyula, igazgató
Şos. Ciucului, Km 106
535800 Vlăhiţa, Jud. Harghita
Baptifon: 0749 271008
E-mail: borzasi@hargitacamp.ro

Váradai fiatalok fotói: 2006. augusztusi táborozás.

2008. december 6-án kísértük utolsó útjára Diószegen **id. Szűcs István** testvért, aki 76 évet kapott Teremtőjétől. Az ígét Fazakas György lelkipásztor hirdette az 1Móz 24,56 alapján, majd a sírnál az 1Kor 15,54-57 alapján. Elköltözött testvérünk életrajzát id. Zsisku Lajos nyugalmazott lelkipásztor ismertette, vigasztaló gondolatokkal együtt, szolgált a diószegi gyülekezet énekkara. Testvérünk életének utolsó éveiben sok betegséggel és megpróbáltatással nézett szembe, de hittel vallotta, hogy ha a külső ember romlik is, a belső újul. A Jóatya vigasztalását kívánjuk a gyászoló család részére. **FGy.**

Erkeden 2008. december 28-án volt **Varga Ferencz** testvérünk temetése, akit rövid szenvedés után 80 éves korban hívta haza az Úr. A temetésen Bándi Sándor lp. tv. szolgált alkalmi igével (1Kor 15:21-26). A temetőkerben a reménységről szóló Isten igéje Szeredai Sándor tv. által (Jel 1:17-18). A helybeli ének- és zenekar is szolgált. Gondviselő Atyánk vigasztalását kívánjuk a gyászoló családra.

Szeptember 2-án kísértük utolsó földi útjára **Csáki Ferencznét**, aki 66 évet kapott a mindenség urától. Testvérnőnk halálhíre nagyon megrendítette a falu és község népét. Testvérünk mindvégig nagyon jó egészségben volt, de egy hirtelen baleset következtében veszítette életét. Vigasztaló igékkel Bándi Sándor lp. testvér szolgált (Lk 12:39-40). Istenünk vigasztalását kérjük a gyászoló család részére. Erked: a helybeli ének és zenekar is szolgált. **Papp János**

Szomorú szívvel kísértük utolsó útjára **Schweitzer Sára** testvérnőt január 11-én, Margittán. Testvérnőnk életének 93. évében szólította haza a Teremtő. A margittai gyülekezet hűséges tagja volt több, mint 70 éven át. Hosszú időn keresztül férje oldalán, mint gyülekezetvezető-feleség végezte szolgálatát. A gyászistentiszteleten népes rokonság és számos hallgató részére Horváth Ferenc lelkipásztor hirdette a vigasztaló ígét. A margittai énekkar és zenekar is szolgált a temetésen.

Margittán január 15-én **Focșanianu Irma** testvérnőt kísértük utolsó útjára. Testvérnőnk 79 évet kapott Istentől e földi létben. Egyszerű, szegényes körülmények között élte életét, de mindvégig megtapasztalta Isten gondviselő szeretetét. A gyászistentiszteleten Horváth Ferenc lelkipásztor hirdette a vigasztalás ígét

Nagyvárad, belvárosi gyülekezet, akik az elmúlt év végén befejezték földi pályafutásukat:

November 25-én **Ferenci Julianna** ravatala előtt állottunk. Teremtő Urunk 68 évet adott részére. A gyászistentiszteleten Jeremiás Siralmi 5:24 alapján Megyesi József ny. lp. hirdette a vigasztaló és örökéletre vezető ígét. A sírnál Halász Ferenc diakónus, gyülekezeti előjáró szolgált a 2Kor 5:1-2 alapján.

December 17-én **Coșnița Margit** testvérnőnk koporsója előtt álltunk. Hosszú betegség után a Filadelfia öregek otthonából, 91. évében az Úr magához szólította. Isten igéjével szolgált Megyesi József ny. lp. (Zsolt 59:11a). A sírnál Halász Ferenc testvér gyül. előjárója a Mt 20:1-16 alapján.

December 29-én **Papp Bertalan** testvérünk gyászistentiszteletén vettünk részt. Teremtő Istenünk 91 évet adott számára. Karácsony estéjén még szűk családi körben szerettei igyekeztek ünnepi hangulatot teremteni édesapjuknak, a nagytatának. Teljes tehetetlensége mellett mosolyával és halk szavával megköszönte. Karácsony hajnalán halhatatlan lelke, Megváltónk földrejövetelét a mennyei sereggel ünnepelte. A vigasztaló ígét, az elköltözött korához illően az 1Móz 15:15 alapján Megyesi József ny. lp. hirdette. A nyitott sírnál Giorgiov Adrián lelkipásztor szólt a feltámadás reménységéről. **M.J.**

Fájdalmas szívvel tudatjuk, hogy december 20-án özvegyen hagyta feleségét Rózsikát **Hasas János** testvér életének 74. évében. Lánya Tilda és veje Sándor hosszú időn át ápolták míg hirtelen beköszöntött a vég. Testvérünk a körösrévi baptista gyülekezet harmonistája volt. A családi gyászos áhítatot, valamint a temetési szertartást Nelu Buzle helybeli lelkipásztor, Dániel Zalán és Bodor Sándor lp-ok végezték a Jn 3,16 alapján. Isten vigasztalását kívánjuk a gyászoló család részére. **D.Z.**

Gyászjelentés Szatmárnémetiből

Január 7-én, Szatmárnémetiben, életének 87. évében az Úr haza szólította hűséges szolgáját, **id. Bálint Kálmán**

testvért. Testvérünk hívő családban született Sámsonban, és már fiatal korban meghallotta a Megváltó hívó szavát, komolyan vette az Istennel való közösséget és a Vele való kapcsolatot.

1940. augusztusában, 18 évesen bemerítkezett és már azon a télen bekapcsolódott a szilágysági téli misszióba. 1945 februárjában házasságot kötött Szabó Juliannával, akivel boldog házasságban éltek, de ezelőtt 16 évvel feleségét haza hívta Megváltója. Testvérünknek nagyon hiányzott a hűséges segítőtárs, de békességgel elfogadta Ura döntését. 5 gyermekkel, 11 unokával és 14 dédunokával áldotta meg az Úr, akiket nagyon szeretett és naponként imádkozott értük. A gyermekeket már kicsi koruktól tanította énekelni, szavalni, ahogy nagybacsák lettek együtt mentek missziózni. Házuk mindig nyitva állt a testvérek előtt, akik szerették imádkozni és az Urat dicsérni, akik lelkileg vágytak többre jutni.

1960-ban Szatmárnémetibe költözött családjával. A kis létszámú gyülekezetben jól érezte magát, minden szolgálatot örömmel vállalt, tudván, hogy csak az marad meg, amit az Úrért tesz. Sok éven keresztül hűséges gondnoka volt a gyülekezetnek. Erre az időre esett az imaház és a lelkipásztori lakás építése is, amelyben oroszánrészt vállalt, másokat is erre biztatva.

Életének egyik legfontosabb részévé vált a missziómunka, különösképpen az imaházépítéseknek való részvétel (fizikai munka és anyagi segítség). Nehéz lenne felsorolni az imaházakat (a nagy szám miatt), melyek építésénél részt vett. Amikor a marosvásárhelyi imaház építésénél több hetet dolgozott, akkor is sok örömben volt része, bár műtét előtt

A kémeri imaház építésére meghirdetett országos gyűjtése adományai

Sepsiszentgyörgy 700 lej, Szatmár – 2000, Fenes – 450, Tárkány – 200, Szentjános – 1000, Szalonta – 250, Homoródszentmárton – 150, Szentimre – 200, Sarmaság – 1000, Nagybánya – 2100, Koltó – 500, Kolozsvár – 860, Újös – 200, Beszterce – 200, Kőszegremete – 112, Jánosfalva – 100, Négerfalva – 60, Szalárd – 1000, Bihar – 1200, Gyergyó – 300, Belényes – 500, Margitta – 500, Nyárádmagyaros – 80, Somlyó – 700, Erked – 1000, Szamosújvár – 250, Érszőlős – 500, Bályok – 1000, Arad 1 – 400, Balla – 2000, Goroszló – 600, Panit – 300, Diósd – 300, Szentjób – 300, Sámson – 1000. Nagyvárad 1. sz., gyűl. – 5300, Ipp – 5000, Bályok – 3500, Zilah – 2500, Perecsen – 2500, Lecsmér – 2000, Bagos – 1500, Nagyfalva – 1150 (és 70 eu), Ilosva – 500, Gyergyószentmiklós – 350, Kövesd – 55 lej.

Balatszentmiklós – 1 millió Ft., Chicago – 5000 usa dollár, Észak-Amerikai Bapt. Szöv. – 4000 usd, New York – 2500 usd, Torontó – 1600 kanadai dollár

Megváltozott telefonszámok: Mike József lp., Belényes: 0749 27 1801 (ebaptifon), 0359 464 793 (RDS).

Figyelem! A Szeretet-szerkesztőség új emailcíme: szeretetlap@gmail.com

végezte ezt a fizikai munkát. Beismerte, hogy nem volt tökéletes ember, sokszor tévedett, de hitte és tudta, hogy az Úr megbocsájtott neki. Habár élete folyamán sok műtéten esett át, mégis halála előtt nem jutott neki hosszú szenvedés. Ez alatt is, másról sem gondolkodott, csak az Igéről, énekelt és hálát adott a szabadulásért, amit az Úrban nyert. Szeretteinek ismételtette, hogy csak az Urat érdemes követni, mert csak az marad meg, amit Jézusért teszünk.

A nagy hidegre való tekintettel, a temetés előtti estén nem a temető kápolnájában, hanem a gyülekezetben tartottunk emlék-istentiszteletet, ahol a helyi lelkipásztorok szolgáltak. Szűcs Sándor az ApCsel 20,32-38, Vékás Zoltán a Mt 25,19-21 és 2Kor 5,9 alapján hirdették Isten ígését.

Temetése január 10-én volt. A kápolnánál szolgált Borzasi István szilágyperecseni lelkipásztor (Zsolt 23,4), Kis Juhász Vilmos szamosújvári lelkipásztor (Jel 13,14) – aki a családi körbe tartozik – Vékás Zoltán helyi lelkipásztor (Jób 19,25-26). Valamennyien méltatták az Úr munkáját, amit testvérünk által végzett, biztatva a végtisztességet tevő gyülekezetet az Úrnak maradéktalanul odaszánt életre.

A nyitott sír előtt dr. Kovács József nagybányai lelkipásztor a 2Tim 4,7-8, míg Szűcs Sándor helyi lelkipásztor – aki a temetési istentiszteletet is vezette – 1Kor 15,19-23 alapján hirdették a boldog feltámadás reménységét.

A gyülekezet ének- és fúvóskara Istent dicsőítő énekkel szolgált, a hideg ellenére is nagy létszámban megjelent rokonok, ismerősök, testvérek részvéte mellett.

„Mint a szép csillagok mind-mind eltűnnek, ha földre érnek a napsugarak...Ha bűnöd elhagyva szolgál az Úrnak, mit Jézusért teszel mind megmarad.” (HH,518) **V.Z.**

Fakó Lajosnak (75), a siteri gyülekezet elöljárójának a temetése 2008. december 23-án volt Siterben. A gyászszertartáson ígét hirdetett Gavrucza Nagy Emese református

lelkész, Nagy István szalárdi lelkipásztor és Bányai János körzeti lelkipásztor. A temetésen, ezen a karácsonyt váró, roppant hideg-szeles délutánon énekekkel a Szalárdról, Biharról és Szentjánosról érkezett rokonok, ismerősök és jó barátok által rögtönzött ének is szolgált, Szász Gyuláné egy szavalatot mondott el.

Elköltözött testvérünk 1933. november 7-én született, 14 évesen merítkezett be, a gyülekezetben évtizedeken át volt igehirdető és elöljáró. 51 évet élt házasságban. Aranymenyegzőjüket napra pontosan egy évvel azelőtt ünnepelték. Elég jó egészségnek örvendett, habár a 70-es éveiben járva átvészelt egy keringési rendellenességet, tavaly már ereje visszatért és folytatta megszokott tevékenységeit. Gyászolják: özvegyen maradt felesége Veronka, két fia Tibor és Zoltán, két menyee és a három unoka, István testvéröccse Albertsáról és családjai, a siteri és távolabbi rokonság, valamint a kis siteri gyülekezet.

Búcsúzóul felemlíteném egy régi emlékemet. A '70-es évek elején történt, a feleségemmel fiatal házaspár voltunk, meg kellett telepednünk valahol. Kivel építtessünk házat? „Segít nektek Siterből Fakó tata és Lajcsi” – ajánlotta az egyik rokon. És tényleg úgy lett. Talán három hétig dolgoztunk együtt. Most is előttem van az a nyári hétfő reggel, amint Fakó testvér beállt a leendő ház kijelölt fundamentumába, kezében csákánnyal, rám nézett mosolyogva és megkérdezte: „Na, akkor kezdhetjük?” Nem voltak akkor gépek, kézi erővel munkálkodtunk. Lajos bácsi erős ember volt, és szorgalmasan dolgozott. Ilyen volt a beszéde is, nyugodt, megfontolt. Kinek-kinek másfajta sors adatik, másféle életutat választ. Ő a helyben maradást választotta. Nehéz, kemény életet jelentett Siterben maradni. Számomra példa, ahogyan családjáról gondoskodott, a kis gyülekezet dolgaiban elöljáró. Az Úr Jézus Krisztusban való reménység töltse be a hátramaradottak életét. **Szilági László**

Szeretet - kiadja a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége

410050 ORADEA, Berthelot u. 5. Tel.: +40-259-415 424 Fax.: +40-259-406 782 E-mail: rmbysz@rdslink.ro

Elnök: Gergely István. Felelős szerkesztő: dr. Vass Gergely. Szerkesztők: Antal Ferenc, Szilági László.

Szerkesztőség: 410050 ORADEA, Str.: Gen. H. M. Berthelot 5, ROMANIA Tel.: +40-259-418 221 E-mail: szeretetlap@gmail.com

A lap internetes változata a következő címen olvasható: www.rmbgysz.home.ro; www.magyarbaptista.com

A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.

Nyomtatás: Imprimeria de Vest, Oradea. A lap megjelenik havonta. ISSN 1223-4605

Jelentősen befolyásolta Erdély szellemi térképét Most vajon hogyan tenné, vagy mit szólna hozzá?

165 éve született KORNIA MIHÁLY

Kornia testvér alakja, szinte mindig egyféléképpen tűnik föl előttem: amint kissé előre hajolva, hátán botra akasztott nagy csomagban a „*jaj, de nehéz Szent-írással*” rója a végtelen utat szelekkel, hófúvással és tűző nappal szemben. Lábán egyszer poros, máskor vizes a magas szárú csizma, szívében végtelen az öröm és mélységes a fájdalom. Vannak még eldugott, kicsi falucskák, széles terekkel kőházas városok, ahol még sok választott edénye van Istennek – és addig ő nem tud nyugodni, amíg az emberek meg nem értik ott is, hogy Jézus Krisztussal személyesen is lehet, sőt kell találkozni.

Kornia Mihály egymagában több mint tízezer felnőtt embert merített be (igaz, köztük „sok ördögöt is”), és gyülekezetek sokaságának létrejöttében használta az aratásnak Ura abban a korban, amikor a teológiai liberalizmus ártalmas válfaja eltávolította az egyszerű emberek tömegeit templomtól, Bibliától.

Erdély-szerke sokat beszélnek róla most is, megilletődve emlegetik idősek és fiatalok; arcvonásait fába, kőbe, bronzba merevítik a művészek; munkásságát ünnepélyes istentisztele-

súlyát: hogy lelki tartásban és szolgálatban követőivé kell válnunk, mint ahogyan ő is követője volt Krisztusnak.

Amikor misszióról van szó, gyakran hallok az efféle kérdéseket: Kornia testvér vajon most hogyan tenné? Kornia testvér vajon mit szólna hozzá? Milyen lenne a korniai lelkület és magatartás az internet, a számítógépes programok, a sok lóerős autósodák, padlófűtéses fürdőszobák, irodák és imaházak világában? Döbbenetesen átváltozott itt sokminden, de az ördög ravaszsága, a bűn hatalma, és Isten kegyelme ugyanaz maradt. A nagy misszióparancs is ugyanaz maradt.

Vajon közömbösen hagyná-e – gondolkodom én is magamban – a csíksomlyói Nyeregben pünkösdi szombatján összegyűlt sokszázezer fős tömeg látványa, vagy csak a pusztá híre is? Ha látná azokat a szerkesztőségi szobákat, médiapalotákat, nyomdákat, amelyekből nem röppen szét a világba a Jézus drága neve, vajon annyiban hagyná-e? Ha tudna azokról a magyarokról (és szinte egész falvakról), akik súlyos pénzeket hagynak ortodox kolostorokban,

Kornia-plakett, juharfából kifaragva, mérete: 43X27 cm.
Készítette: Püsök Zoltán, Nagybánya.
Fotó: Kovács József.

**Érezzük a felelősség súlyát:
hogy lelki tartásban és szolgálatban
követőivé kell válnunk,
mint ahogyan ő is követője volt
Krisztusnak.**

teken méltatják – és történik mindez olyan hangulatban, amelyben futótűzként terjedt a hír annakidején: „*Meghalt Kornia, nincsen Kornia!*”

Szemünkben nem lett az halála után, ami életében nem volt, alakját nem cifrázta legendává a megszüpítő történelem, de érezzük a felelősség

hogy meg legyenek óvva a „rontástól”, vagy hogy „rontást kérjenek” szomszédjukra, családtagjukra? Ha lenne autója, vajon nem igyekezne-e eljutni azokhoz a csángókhoz ott, a végeken, akik évente csupán egyszer hallhatják az igét anyanyelvükön?

165 évvel ezelőtt, 1844-ben (feltehetően február 22-én – szerk. megj.) egy olyan emberrel ajándékozott meg minket a mindenség Ura, aki később iskolázottság, látványos felkészítés és minden technikai segédeszköz nélkül jelentősen befolyásolta Erdély szellemi térképének megrajzolását – ezét a gyönyörűséges „*Tündérkertét*”, amelyben a szalontai rónaságtól a vadregényes Gyimesekig sokminden megváltozott, csak az ördög ravaszsága, a bűn hatalma, és Isten kegyelme nem. Nem változott a nagy misszióparancs sem.

Az, hogy ő közülünk való volt, minket, magyar baptistákat összetörettetésre és mélyebb odaszánásra kötelez. Mennünk kell szelekkel, hófúvással és tűző nappal szemben, hiszen Jézust akarjuk követni! Előttünk a kereszt! Nincs visszaút!

Kiss Lehel